

תת"ע (אשדוד) 15078-12-17 - מדינת ישראל נ' סינקה דניאל סינקה דניאל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 15078-12-17 מדינת ישראל נ' סינקה דניאל
תיק חיצוני: 38211007570

מספר בקשה: 3

לפני כבוד השופטת חופית עדן נבו-אבקסיס

מדינת ישראל

מבקשים
נגד

סינקה דניאל סינקה דניאל

משיבים

החלטה

1. בפני בקשה שמהותה חישוב פסילה באופן רטרואקטיבי.

2. ביום 04.02.2018 נשפט המבקש בהיעדרו ונדון, בין היתר, לעונש פסילה לתקופה של 24 חודשים.

3. המבקש הגיש בקשה לחישוב ימי פסילה בטענה כי נפסל לפני 4 שנים ומאז לא נהג, לא היה מודע כי אמור להפקיד את רישיון נהיגתו בבית המשפט, וכאשר הדבר נודע לו, אך לפני 4 חודשים הלה הפקיד רישיון נהיגתו לאלתר.

4. המבקש פירט כי הוא אב ל-2 ילדים בעלי צרכים מיוחדים (בני 3 ו-6), הזקוקים להגיע לטיפולים ולמסגרות חינוכיות וכי התניידות איתם בתחבורה ציבורית במונית היא מסובכת, מסורבלת ויקרה, הדבר מקשה עליו ועל רעייתו, ומשכך מבקש כי בית המשפט יתחשב בו.

5. ב"כ המשיבה מתנגד נחרצות לחישוב ימי הפסילה, הפניתה למועד ביצוע העבירה ולמועד מתן פסק הדין בהיעדר המבקש, ביום 2018, לדידה הסמכות לחישוב הפסילה נתונה לרשות הרשוי והפניתה להלכה רלוונטית.

6. אני סבורה, כי במקרה דנן, דין הבקשה להידחות.

7. בהקשר זה, אפנה להלכת בית המשפט העליון במסגרת בש"פ 9075/12 ג'אבר נגד מדינת ישראל (14.04.2014), שם, נקבע בהרכב של שלושה שופטים, כי הסמכות לדון בבקשה הנוגעת לחישוב מניין תקופת הפסילה שניתנה בגזר דין מסורה בידי רשות הרישוי וכי הביקורת השיפוטית על כך נתונה בידי בית המשפט לעניינים מנהליים. בית המשפט העליון קבע הלכה מחייבת בפסקאות 14-15 לפסק דינו, כהאי לישנא:

"אינני רואה טעם בחזרה אל בית המשפט שנתן את גזר הדין, משום שזה סיים את מלאכתו; יכול להיות שחלפו חודשים ואף שנים ארוכות; המותב איננו בהכרח אותו מותב; אין טעם בהעמדת מותב תלתא (כמתחייב, לכאורה, אם גזר הדין ניתן במותב תלתא); אין מדובר בתיקון טעות שנפלה בגזר הדין; העניין איננו פלילי במהותו, אלא מינהלי; פרשנותו הישומית של גזר הדין מעת הינתנו נתונה לרשות הרלבנטית אשר אמונה על ביצועו, ואינה מונחת עוד לפתחו של בית המשפט. ודוק: אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה. משעה שבית המשפט קם מכסאו, "נתונה פרשנותו של גזר הדין לגורמים האמונים על ביצועו, והם רשאים להתייעץ עם הגורמים המקצועיים הרלוונטיים"... בשלב ריצוי העונש אין לפנות לבית המשפט למעט לצורך תיקון טעות סופר ועל פי הדין. בית המשפט סיים את מלאכתו עם מתן גזר הדין"... כשם ששב"ס מחליט בעניין חישוב ימי-מאסר, כך ראוי להפקיד את מלאכת חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה בידי רשות הרישוי. גם אין טעם בהליך אזרחי מסורבל של בקשה למתן סעד הצהרתי, ולא בנקיטת הליך חדש בבית משפט השלום לתעבורה. המקום הטבעי הוא כאמור רשות הרישוי, זהו הגורם המקצועי שאצלו מצוי כל החומר הצריך לעניין, גם מומחיות, גם ניסיון".

(ההדגשות אין במקור ח.נ.א.)

ומשכך אני מורה על דחיית הבקשה.

8. אעיר כי, קראתי בעיון רב את המפורט בבקשה, בפני המבקש פתוחה הדרך לפנות לרשות הרישוי בבקשה מתאימה.

9. לאור האמור, מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ה, 19 יוני 2025, בהעדר

הצדדים.